

Sygn. akt VI GC 33/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie **następującym:**

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w B.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w B.

o zapłatę

- w sprawie o sygn. akt VI GC 35/15 o zapłatę kwoty 398.077,62 zł

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w B. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w B. kwotę 398.077,62 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.221,00 zł (słownie: siedemnaście tysięcy dwieście dwadzieścia jeden złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7.217,00 zł (słownie: siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

- w sprawie o sygn. akt VI GC 33/15 o zapłatę kwoty 185.823,49 zł

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w B. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w B. kwotę 185.823,49 zł (słownie: sto osiemdziesiąt pięć tysięcy osiemset dwadzieścia trzy złote czterdzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 02 grudnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.909,00 zł (słownie: dwanaście tysięcy dziewięćset dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 33/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2015r.

Pozwem z dnia 12 grudnia 2014r. powód (...) Sp. z o. o.

w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o. o.

w W. kwoty 185.823,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przewidzianych.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że strony w dniu 5 lipca 2014r. zawarły umowę, na mocy której powód jako wykonawca zobowiązał się wykonać roboty budowlane w postaci dostawy i montażu ślusarki aluminiowej. Strony rozliczały się na podstawie protokołów zaawansowania robót. Pozwany wpłacił powodowi zaliczkę w wysokości 300.000 zł. Powód umowę wykonał – pozwany odebrał roboty protokołem z dnia 31 października 2014r. Powód wykonał roboty na kwotę 692.588,99 zł netto. Pozwany nie uregulował kwoty objętej żądaniem pozwu.

W dniu 14 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Rzeszowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości (k. 96-108). Wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany przyznał fakt zawarcia z powodem umowy z dnia 5 lipca 2014r. oraz sposób rozliczania się. Zarzucił, że do pierwszego odbioru robót doszło

w dniu 29 sierpnia 2014r. bez spisania protokołu. Protokół został podpisany

w dniu 8 września 2014r. na kwotę 63.234 zł. Kwota ta była o połowę niższa aniżeli pierwotnie proponował powód. Protokół został podpisany tylko przez pozwanego, ale odzwierciedlał wartość wykonanych przez powoda robót. Pozwany dalej zarzucił, że w dniu 27 września 2014r. w sobotę kierownik kontraktu powoda W. T. wysłał do kierownika budowy, który nie jest upoważniony do odbioru prac K. J. oraz do D. Ł. (1)

(dyrektora kontraktu pozwanego) e-meila o zgłoszeniu gotowości do odbioru częściowego zakresu wykonanych prac za wrzesień 2014r. D. Ł. (1) do 6 października 2014r. przebywał na urlopie wypoczynkowym i nie miał szans odczytać e-meila. Pozwany podkreślił, że e-meil to nie jest forma pisemna, jaką wymaga umowa. Skoro zatem nie doszło do skutecznego zawiadomienia pozwanego o gotowości do odbioru powód nie mógł sporządzić jednostronnego protokołu odbioru robót. Pozwany zarzucił także, że odstąpienie powoda od umowy było bezskuteczne, a zatem naliczenie przez pozwanego kar umownych było dopuszczalne. Zdaniem pozwanego protokół datowany na dzień 30 września 2014r. zawierał o 50% więcej robót aniżeli było wówczas wykonanych. Pozwany podniósł także, że w dniu 31 października 2014r. został podpisany protokół zaawansowania robót na kwotę 692.588,99 zł. Powód nie wystawił jednak żadnej faktury.

W odpowiedzi na powyższe powód, pismem procesowym z dnia 18 lutego 2015r. (k. 230-238) podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Podniósł, że zgodnie z protokołem z dnia 31 października 2014r. podpisanym przez obie strony pozwana dokonała odbioru zakresu robót, który został zawarty

w kwestionowanym protokole jednostronnym z dnia 30 września 2014r. Powód podkreślił, że wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 207.864,90 zł, z której dochodzi kwotę 185.823,49 zł. Wyjaśnił, że roboty odbierane za miesiąc wrzesień jak i za następne dokonywane były w oparciu o szacunkowe ustalenia procentowego wykonania i zaawansowania poszczególnych elementów części budynku. Protokoły częściowe nie były protokołami szczegółowymi tylko szacunkowymi. Nadto powód zaznaczył, że pozwany złożył oświadczenie

o potrąceniu swojej rzekomej wierzytelności (z tytułu kar umownych)

z wierzytelnością powoda, z tytułu wykonanych i odebranych robót budowlanych, które jednak nie zostało podniesione w formie zarzutu. Pozwany składając oświadczenie o potrąceniu uznał zatem roszczenie powoda.

Pismem z dnia 3 marca 2015r. (k. 263) pozwany zgłosił zarzut potrącenia kary umownej za odstąpienie od umowy z żadaną przez powoda kwotą 185.823,49 zł do wysokości kwoty niższej dochodzonej przed tutejszym Sądem pod sygn. VI GC 35/13.

Pozwem z dnia 22 grudnia 2014r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 398.077,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Dochodzona pozwem kwota stanowi niezapłaconą część faktury

z dnia 30 września 2014r. nr (...), wystawionej przez powoda na kwotę 580.775,11 zł brutto z tytułu wykonania przez powoda robót objętych umową łączącą strony z dnia 5 lipca 2014r. Powyższy pozew został zarejestrowany pod sygn. VI GC 35/15. Tutejszy Sąd w dniu 23 grudnia 2014r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany podniósł tożsame zarzuty co w sprzeciwie wniesionym od nakazu zapłaty wydanego w sprawie VI GC 33/15.

Zarządzeniem z dnia 20 lutego 2015r., wydanym w sprawie VI GC 35/15, Sąd połączył sprawę ze sprawą prowadzoną pod sygn. VI GC 33/15 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lipca 2014r. strony zawarły umowę nr (...), na mocy której pozwany (zamawiający) zlecił powodowi (wykonawcy), a powód przyjął do realizacji dostawę i montaż ślusarki aluminiowej. Strony ustaliły, iż przedmiot umowy zostanie wykonany w dniu 31 października 2014r. Przedstawicielem pozwanego został kierownik budowy K. J. (2) oraz dyrektor Kontraktów D. Ł. (2), zaś ze strony powoda kierownik kontraktu W. T.. Strony zastrzegły, że za wykonanie przedmiotu umowy pozwany zapłaci powodowi wynagrodzenie ustalone na podstawie cen poszczególnych elementów wyszczególnionych w ofercie powoda w formie ryczałtu. Wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 1.045.564 zł netto. (+ VAT). Strony zastrzegły sobie prawo do zmniejszenia zakresu umownego robót. Nadto w § 6 pkt. 1 umowy ustalono, że odbiór robót przewidzianych umową nastąpi protokołami częściowymi zaawansowania robót w okresach miesięcznych za wykonane elementy robót oraz protokołem odbioru końcowego po zakończeniu realizacji całości przedmiotu umowy. Powód został zobowiązany do pisemnego zgłoszenia pozwanemu gotowości do odbioru. Pozwany został zobowiązany do wyznaczeniu terminu odbioru w ciągu 3 dni od daty zawiadomienia go o osiągnięciu gotowości do odbioru częściowego lub końcowego przedmiotu umowy. Nieuzasadniona odmowa przystąpienia przez pozwanego do odbioru robót upoważniała powoda do sporządzenia jednostronnego protokołu odbioru i wystawienia faktury VAT. W § 7 umowy strony ustaliły warunki płatności. Dopuszczono częściowe rozliczenie robót będących przedmiotem umowy na podstawie protokołu zaawansowania robót zatwierdzonych przez pozwanego i powoda. Ustalono, że warunkiem zapłacenia przez pozwanego faktury powodowi jest dostarczenie protokołu odbioru robót zgodnie z zakresem wykonanych robót, podpisanego przez pozwanego, faktury wystawionej przez powoda, oświadczenia o dokonanych płatnościach zgłoszonych przez podwykonawców. Zapłata należności miała nastąpić w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury.

W § 9 pkt.1 umowy zastrzeżono odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy. Powód zobowiązany został zapłacić pozwanemu karę umowną min. za odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od powoda w wysokości 15% wartości umowy netto robót niewykonanych.

W umowie strony zastrzegły sobie także prawo odstąpienia od umowy w wymienionych w § 10 umowy przypadkach.

W dniu 30 lipca 2014r. strony podpisały aneks nr (...) do w/w umowy, w zakresie ewentualnej zmiany zakończenia robót.

Dowody: umowa z dnia 5.07.2014r. (k. 8-15); aneks nr (...) do umowy (k. 16).

W dniu 30 września 2014r. powód sporządził jednostronny protokół częściowo wykonanych robót objętych umową z dnia 5 lipca 2014r. za okres września 2014r. W protokole tym stwierdził wykonanie robót ma kwotę 472.174,89 zł. Tego samego dnia wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 445.295,11 zł. Pismem z dnia 26 listopada 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty w/w faktury w części nieuregulowanej tj. 398.077,63 zł.

Dowody: protokół jednostronny z dnia 30.09.2014r. (k. 25); faktura VAT nr (...) (k. 24); wezwanie do zapłaty (k. 26); zeznania świadka K. J. (2) (k. 356); zeznania świadka W. T. (k. 288/2).

W dniu 31 października 2014r. strony podpisały obustronny protokół zaawansowania robót wykonanych w okresie od 30 sierpnia do 31 października 2014r. na kwotę 692.588,99 zł. Protokół ten został podpisany przez powoda oraz w imieniu pozwanego przez dyrektora kontraktów D. Ł. (1) i kierownika budowy K. J. (2). Tego samego dnia powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 207.864,90 zł. Pismem z dnia 26 listopada 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 185.823,50 zł tytułem nieuregulowanej należności wynikającej z w/w faktury.

Dowody: protokół obustronny z dnia 31.10.2014r. (k. 19); faktura VAT nr (...) (k. 18); wezwanie do zapłaty (k. 22); zeznania świadka W. T. (k. 288/2).

Zakres prac wskazanych w protokołach był przez powoda wykonany. Roboty wykonywane przez powoda nie powodowały znaczących opóźnień w realizacji inwestycji.

Dowody: zeznania świadka K. J. (2) (k. 356); zeznania świadka W. T. (k. 288/2).

Pozwany nie odbierał lub zwracał powodowi wystawione mu powyższe faktury. Powód, pismem z dnia 8 grudnia 2014r., poinformował pozwanego, że nie będzie przysyłał po raz kolejny pozwanemu faktur oraz, że oryginały faktur pozostają w siedzibie powoda.

Dowody: pismo pozwanego z dnia 8.10.2014r. (k. 127); pismo pozwanego z dnia 2.12.2014r. (k. 117); pismo pozwanego z dnia 23.10.2014r. (k. 146-147); pismo powoda z dnia 8.12.2014r. (k. 114).

Pismem z dnia 5 grudnia 2014r. pozwany przesłał powodowi propozycję porozumienia, w którym wskazano, że kwota jaka pozostaje do zapłaty powodowi na dzień 30 listopada 2014r. to 743.690,75 zł brutto uwzględniająca potrącenie wpłaconej zaliczki.

Dowód: pismo z dnia 5.12.2014r. (k. 202).

Pismem z dnia 10 grudnia 2014r. powód odstąpił od zawartej z pozwanym umowy z uwagi na niewywiązanie się pozwanego z obowiązku zapłaty wynagrodzenia.

Dowód: pismo powoda z dnia 10.12.2014r. (k. 115-116).

W grudniu 2014r. pozwany zmienił adres swojej siedziby, o czym nie poinformował powoda. Zakazał kierownikowi budowy K. J. (2) odbierania jakiegokolwiek korespondencji od powoda.

Dowody: zeznania świadka W. T. (k. 288/2); zeznania świadka K. J. (2) (k. 356/2); zeznania powoda (k. 356/2).

Pismem z dnia 19 stycznia 2015r. pozwany wezwał powoda do zapłaty kary umownej za odstąpienie od umowy, z uwagi na to, że odstąpienie od umowy nastąpiło z winy powoda.

Dowody: pismo pozwanego z dnia 19.01.2015r. (k. 213); nota księgowa (k. 214).

Pismem z dnia 15 stycznia 2015r. pozwany odstąpił od umowy łączącej strony z uwagi na opóźnienia w prowadzonych przez powoda pracach.

Dowód: pismo z dnia 15.01.2015r. (k. 218).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które to uznał za wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 kpc. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka W. T. – kierownika budowy z ramienia powoda. Zeznania te są spójne, logiczne i konkretne. Wynika z nich w sposób jednoznaczny, iż powód wykonał zakres prac objęty w umowie w terminie, że wykonywane przez niego prace nie powodowały znaczących opóźnień w realizacji inwestycji. Świadek opisał procedurę zgłaszania gotowości odbioru drogą meilową pozwanemu. Wyjaśnił, że sporządzane protokoły częściowe zawsze zawierały szacunkowy, procentowy zakres prac. Potwierdził, że protokołem z 31 października 2014r. odebrano prace objęte protokołem z września 2014r. (tym jednostronnym). Nadto wskazał, że protokoły nie są sporządzane na budowie, ale w biurze.

Zeznania w/w świadka korelują z zeznaniami świadka K. J. (2) – kierownika budowy z ramienia pozwanego. Świadek zeznał, że pozwany był jego pracodawcą, miał problemy finansowe, albowiem nie miał płynności finansowej z uwagi na prowadzenie jednocześnie kilku inwestycji. Pozwany nie płacił nie tylko powodowi, ale i innym podwykonawcom, jemu zapłacił z opóźnieniem. Z zeznań świadka wynika wprost, że powód zakres prac objętych umową wykonał, a jego roboty nie powodowały opóźnień na inwestycji. Nadto świadek wskazał, że zakres prac wskazany szacunkowo w spornych protokołach był przez powoda wykonany. Co więcej świadek opisał jak pozwany po odstąpieniu przez powoda od umowy zakazał mu odbierania jakiegokolwiek dokumentacji od powoda. Powyższe potwierdzają także zeznania samego powoda, który opisał jak zamknięto przed nim i jego pracownikami teren budowy.

Za prawdziwe uznał sąd także zeznania powoda, który w sposób wiarygodny opisał całą zaistniałą sytuację, a przede wszystkim niemożność doręczenia pozwanemu dokumentacji min. o odstąpieniu od umowy z uwagi na zmianę siedziby pozwanego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka G. S. – prezesa zarządu inwestora na spornej inwestycji. Zeznania świadka są zgoła odmienne od zeznań pozostałych świadków. Świadek twierdził, że były opóźnienia w wykonywaniu prac przez powoda, że powód nie wykonał robót objętych umową. Co więcej za niespójne należało uznać w/w zeznania w zakresie przyczyn odmowy zapłaty powodowi za wykonane roboty. Świadek raz zeznał, że nie zapłacono powodowi bo prac nie wykonał, a raz, że wykonał ale wadliwie i z opóźnieniami.

Sąd po przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania stron otrzymał faks pełnomocnika pozwanego (k. 355), w którym pełnomocnik wniósł

o usprawiedliwienie jego nieobecności i pozwanego nie wnosząc o odroczenie rozprawy. Ponadto należy zauważyć, iż pomimo pogorszenia się warunków atmosferycznych, to nie były one jednak na tyle złe, aby nie móc zorganizować podróży przewidując niniejsze w taki sposób, aby stawić się do tut. Sądu na godz. 13:30.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwa zasługiwały na uwzględnienie. Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie przez strony umowy o roboty budowlane z dnia 5 lipca 2014r., jej przedmiot oraz zakres obowiązków stron. Bezspornym było, iż powód jako wykonawca zobowiązał się dostarczyć i zamontować ślusarkę aluminiową, zaś pozwany zobowiązał się zapłacić powodowi umówione wynagrodzenie. Powyższy obowiązek pozwanego wynika wprost z treści § 3 pkt. 7 umowy, zgodnie z którym pozwany oświadczył, że ponosi wszelką odpowiedzialność przewidzianą w przepisach prawa cywilnego wobec powoda za zapłatę wynagrodzenia za zakupione przez niego materiały w celu realizacji przedmiotu umowy, zapłatę za zaangażowane przez powoda środki i potencjał techniczny do realizacji przedmiotu umowy oraz za zapłatę za wszystkie wykonane w ramach umowy roboty budowlane wykonane przez powoda. Nadto pozwany oświadczył, że ma zagwarantowane i zabezpieczone środki finansowe na realizację przedmiotu umowy w szczególności na zapłatę określonego umową wynagrodzenia powodowi.

Spór w przedmiotowej sprawie skoncentrował się na zarzucie pozwanego dotyczącego braku zapłaty umownego wynagrodzenia powodowi z uwagi na jednostronne dokonanie przez powoda odbioru prac w dniu 30 września 2014r. Zawarta przez strony umowa w § 6 reguluje kwestię dokonywania przez strony odbiorów robót. Przede wszystkim należy zaznaczyć, że strony postanowiły, iż odbiór robót będzie następował protokołami częściowymi zaawansowania robót w okresach miesięcznych za wykonane elementy robót. Powyższe jak wynika także z zeznań świadka K. J. (2) oraz

świadka W. T. oznaczało, iż dokonywane przez strony odbiory częściowe polegały na sporządzeniu protokołu odbioru częściowego, w którym zaznaczano szacunkowo (procentowo) zakres wykonanych przez powoda prac. Nie były to nigdy wyliczenia szczegółowe, w których na sto procent można byłoby przyjąć ile robót powód wykonał. Pozwany, podnosząc w tym zakresie zarzuty, iż powód wykonał mniej robót aniżeli roboty wskazane w protokołach odbioru, nie został przez w żaden sposób wykazany, poparty jakimikolwiek dowodami.

Wracając do istoty sporu należy wskazać, że powód wykazał zakres wykonanych robót. Potwierdzają to nie tylko zeznania w/w świadków, ale przede wszystkim treść protokołu odbioru częściowego robót z dnia 31 października 2014r., który to objął swym zakresem roboty wykonane w okresie od 30 sierpnia 2014r. do 31 października 2014r. (k. 19). Protokół ten został odebrany dwustronnie, podpisany przez przedstawicieli pozwanego. Z jego treści wynika wprost jakie w tym czasookresie zostały wykonane roboty oraz wysokość należnego wynagrodzenia. Co więcej protokół ten obejmuje zakres robót objętych protokołem jednostronnym z 30 września 2014r. – kwestionowanym przez pozwanego. Abstrahując zatem od ważności protokołu odbioru z dnia 30 września 2014r. oraz okoliczności jego sporządzenia, należy podkreślić, iż wiążącym strony jest protokół odbioru z dnia 31 października 2014r., niekwestionowany przez pozwanego. Powód wykazał zatem (art. 6 kc), iż wykonał wskazane w tym protokole roboty na kwotę 692.588,99 zł. Pozwany nie przedstawił natomiast Sądowi żadnego dowodu który pozwoliłby na odmienne ustalenia faktyczne w tym zakresie.

Za bezzasadny uznał także Sąd zarzut pozwanego dotyczący potrącenia kary umownej za odstąpienie powoda od umowy. Po pierwsze zarzut ten dotyczył potrącenia wierzytelności dochodzonej tylko w postępowaniu VI GC 35/13, a po drugie przedstawiona przez pozwanego do potrącenia kara umowna została przez pozwanego nieprawidłowo obliczona. Pozwany w wystawionej powodowi nocie księgowej z dnia 30.12.2014r. wskazał, że naliczył karę umowną w wysokości 156.834,60 zł tj. karę umowną za odstąpienie od umowy w wysokości 15% wartości netto przedmiotu umowy. Zgodnie zaś z § 9 ust. 1 umowy kara umowna mogła być naliczona w wysokości 15% wartości netto robót niewykonanych.

Trzecią kwestią jaką należy poruszyć jest odstąpienie od umowy zarówno powoda jak i pozwanego. Z tym, że to powód od umowy odstąpił pierwszy. Odstąpienie to nastąpiło w piśmie z dnia 10 grudnia 2014r. (k. 115-116). Powód jako przyczynę odstąpienia od umowy podał brak zapłaty przez pozwanego należnego mu wynagrodzenia. Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe odstąpienie było skuteczne. Powód odstępując od umowy skorzystał z przysługującego mu prawa, wynikającego z treści § 10 ust. 2 umowy (k. 14), gdzie zastrzeżono wprost, iż powód ma prawo od umowy odstąpić jeżeli pozwany nie będzie wywiązywał się z obowiązku zapłaty wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy powód mógł w oparciu o w/w regulacje umowną odstąpić od umowy już w listopadzie 2014r., albowiem pozwany zaakceptował wykonane przez powoda roboty, objęte protokołem odbioru z dnia 31 października 2014r., a zatem i wskazane tam wynagrodzenie, które należało się powodowi, a którego nie zapłacił.

Pozwany od umowy odstąpił pismem z dnia 15 stycznia 2015r. (k. 218). Przyczyną wskazaną w oświadczeniu o odstąpieniu były notoryczne opóźnienia występujące w wykonywanych przez powoda robotach. Nawet gdyby przyjąć, iż pozwany mógł odstąpić od umowy to w niniejszym postępowaniu nie wykazał, ażeby wykonywane przez powoda roboty były wykonywane z opóźnieniem.

Z zeznań świadka K. J. (2) – kierownika budowy z ramienia pozwanego oraz świadka W. T. wynika, że roboty wykonywane przez powoda nie powodowały, jak twierdził pozwany, opóźnienia w realizacji całej inwestycji. Wręcz przeciwnie materiał dowodowy zebrany w sprawie pokazuje, iż to pozwany posiadał problemy finansowe, nie miał płynności finansowej, nie płacił swoim podwykonawcom. Nie bez znaczenia dla oceny zaistniałej sytuacji miały zeznania świadka G. S. (prezesa zarządu inwestora), który nie potrafił w sposób jednoznaczny i konkretny odpowiedzieć na pytanie dlaczego nie zapłacono powodowi za wykonane roboty. Świadek zarzucał tylko, że roboty miały wady, że inwestor poniósł szkodę na skutek niewykonania robót przez powoda, poniósł szkodę w wysokości 1,5

mln zł. Powyższe twierdzenia pozostały jednak gołosłowne, nie oparte żadnymi dowodami, które mogły by wpłynąć na odmienne rozstrzygnięcie Sądu.

Reasumując zdaniem Sądu pozwany nie miał żadnych podstaw ażeby od zawartej z powodem umowy odstąpić.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 647 kc i art. 481 kc uwzględnił oba roszczenia powoda.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania znajduje uzasadnienie w art. 108 kpc, 98 kpc. oraz § 6 pkt. 6 i 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490

t. j.).